

„Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi?” - David R. Reid

Versete călăuzitoare: 1 Corinteni 4.7; Luca 12.48

1 Corinteni 4.7: Și ce lucru ai tu, pe care să nu-l fi primit? Iar dacă ai și primit, de ce te lauzi ca și cum n-ai fi primit?

Luca 12.48: Și oricui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.

A avea sau a nu avea

Sfârșitul anului școlar sau al semestrului înseamnă pentru mulți elevi și studenți fie „bucuria victoriei”, fie „chinul înfrângerii”! Unii primesc premii școlare, respectiv academice și sportive, oferte bune de muncă și burse. Alții, însă, sunt dezamăgiți de notele lor, nu primesc premii, au perspective slabe de angajare și nu primesc burse. Poate că tu te afli într-o categorie sau alta în acest moment.

Pasajele citate mai sus din Scriptură au ceva de spus tuturor creștinilor credincioși aflați în creștere, care se află la ambele capete ale acestui spectru de „a avea” și „a nu avea”. Pe de o parte, aceste pasaje biblice ar trebui să-i smerească pe acei creștini, care se cred mari datorită inteligenței și realizărilor lor. Pe de altă parte, însă, aceleași pasaje biblice pot oferi încurajare și speranță acelor elevi și studenți care cred că au primit partea cea mai mică, atunci când au fost distribuite talentele și darurile.

În cele ce urmează, mă voi concentra pe faptul că aceste pasaje biblice sunt o avertizare pentru creștinii credincioși care sunt prea convingși de ei înșiși și de realizările lor. Dar, înainte de aceasta, să analizăm modul în care aceste pasaje biblice îl pot încuraja pe creștinul credincios necunoscut, care nu este deosebit de talentat sau înzestrat.

Dacă ai o părere prea proastă despre tine însuși

În lumina adevărului din 1 Corinteni 4.7 și Luca 12.48, un lucru ar trebui să ne mângâie și să ne încurajeze: Dumnezeu nu ne cere nimic din ceea ce nu ne-a dat. El nu este asemenea părinților nerezonabili, care se așteaptă ca copiii lor să ia numai note de 10 la școală, cu toate că copiii au doar o înzestrare medie. Nu, Dumnezeu este mai degrabă ca părinții rezonabili și înțelegători, care se așteaptă ca copiii lor să facă tot ce pot cu ceea ce au.

Dumnezeu ne-a făcut așa cum suntem, și ne-a dat sau nu anumite abilități așa cum a considerat El. El ne cunoaște foarte bine și nu ne consideră responsabili pentru talentele pe care nu ni le-a dat: „Căci El știe din ce suntem întocmiți: Își aduce aminte că suntem țărână” (Psalmul 103.14). Baza pe care Dumnezeu o are pentru a-i judeca pe copiii din familia Sa este întotdeauna „potrivit cu ce are cineva, nu potrivit cu ce nu are” (2 Corinteni 8.12). Avem voie să ne acceptăm așa cum ne-a creat Dumnezeu; avem voie să ne cunoaștem limitele și să știm că Tatăl nostru cerească nu ne va judeca pentru ceea ce nu avem - acest gând ar trebui să fie o încurajare extraordinară pentru noi, creștinii în creștere.

Ar trebui să dea speranță mai ales acelor creștini care sunt adesea descurajați, pentru că niciodată nu par să se ridice la înălțimea așteptărilor: nici în sala de clasă, nici pe terenul de sport, nici măcar în părtașia creștină din campusul universitar. Desigur, nimeni nu ar trebui să ia această

încurajare ca pe o scuză pentru a fi leneș, a renunța sau a se sustrage de la responsabilitate. Dumnezeu așteaptă de la noi să dezvoltăm ceea ce ne-a dat și, de asemenea, să ne asumăm noi sarcini, pe măsură ce ne îmbunătățim și ne dezvoltăm abilitățile (vezi Luca 8.16-18; 1 Timotei 4.14,15 și 2 Timotei 1.6.). Și nu uita că în familia lui Dumnezeu nu există oameni neimportanți. Fiecare mădular al trupului lui Hristos este important, pentru ca trupul să funcționeze fără probleme (citește 1 Corinteni 12.12-27).

Dacă ai o părere prea bună despre tine însuși

Așadar, la un capăt al spectrului se află creștinul care are o imagine proastă despre el însuși; la celălalt capăt al spectrului se află creștinul care are o imagine exagerată despre el însuși. Acest creștin poate fi foarte talentat și de succes, iar pentru el premiile și onorurile fac parte integrantă din viața sa. Dar o astfel de persoană crede că își datorează realizările și succesele exclusiv eforturilor sale. Și asta nu este tot: un astfel de creștin are tendința de a-i disprețui pe alții și chiar de a-i disprețui dacă nu sunt la fel de talentați și înzestrați ca el. Ei bine, aceleași pasaje biblice au ceva de spus și acestui creștin îngâmfat. De altfel, acest lucru este valabil pentru majoritatea credincioșilor, într-o măsură sau alta! Ai râs vreodată de cineva, care are dificultăți în a găsi cuvintele sau care pare stângaci când face sport?

Tot ceea ce avem, am primit de la Dumnezeu

„Ce ai tu, pe care să nu-l fi primit?” - această afirmație poate fi aplicată în multe feluri, pentru că tot ceea ce avem, am primit. Ai o înfățișare plăcută? Ai primit-o. Ai talent sportiv? L-ai primit. Ai talent științific? L-ai primit. Ai carismă? Ai primit-o. Ai capacitatea de a predica? Ai primit-o. Ai darul spiritual de a da învățătură? L-ai primit. Odată ce ne gândim la asta, ajungem la concluzia: nu există absolut nimic din ceea ce avem și pe care să nu-l fi primit de la Dumnezeu. Chiar și notele bune și ofertele bune de muncă și onorurile și premiile pe care le „câștigăm” se datorează doar talentelor și abilităților pe care Dumnezeu ni le-a dat.

Ideea remarcabilă a acestui pasaj biblic este: „Dacă ai primit, de ce te lauzi ca și cum nu l-ai fi primit?” Cât de absurd este ca elevii și studenții să se laude cu notele lor bune, când inteligența lor le-a fost dată de Dumnezeu. Dumnezeu ar fi putut la fel de bine să dea inteligența altcuiva, pentru că El este Cel care „te face diferit de ceilalți”¹.

Cât de absurd este atunci când sportivii își atribuie realizările și victoriile lor. Forța, coordonarea, dexteritatea și chiar capacitatea lor de a se antrena - toate acestea le-au fost date. Dumnezeu ar fi putut, de asemenea, să Se decidă să dea abilitățile lor atletice altora. Este nepotrivit ca creștinii care au primit mai mult să privească de sus pe creștinii care au primit mai puțin, în orice domeniu al vieții. Cu siguranță că Domnul ar fi putut face și invers!

Consecințele mândriei

Atunci când creștinii devin mândri și nu realizează că am primit tot ceea ce avem, acest lucru îi afectează și pe mulți alți oameni. Nu numai că duce la gelozii lipsite de importanță și la nemulțumiri între indivizi, ci și la diviziuni și separări în cadrul grupurilor creștine. Se formează

¹ Nota traducătorului: în traducerea King-James se spune în 1 Corinteni 4.7: *Who makes you different from anyone else?* Ediția CSV-Elberfelder traduce: „Denn wer unterscheidet dich?” (Căci cine te deosebește?) Alții traduc: „Wer räumt dir einen Vorrang ein?” (Cine îți acordă întâietate?).

grupuri mici, atunci când creștinii de succes, dar egoiști și aroganți, încep să câștige adepți și să-i influențeze. Multe biserici se confruntă cu faptul că lucrarea Domnului este împiedicată și binecuvântările sunt reținute, deoarece astfel de oameni, cu firea lor impetuoasă și deschisă, sunt o problemă mult prea frecventă. Acești creștini pot fi lideri talentați și înzestrați, dar sunt în același timp și mândri și egoiști - cu toate acestea, de cele mai multe ori, ei nu-și văd problema. Cumva, nu-și dau seama că nu au dreptul să fie încrezuți și lăudăroși, deoarece toate abilitățile lor deosebite le-au fost date.

De altfel, aceasta a fost chiar problema care a apărut în adunarea din Corint și care este subiectul din spatele versetului nostru biblic 1 Corinteni 4.7 (citește 1 Corinteni 1-3). Înainte ca cineva să ajungă la concluzia că acest pasaj nu i se aplică, ar trebui să se uite foarte atent în oglindă!

Responsabili pentru ceea ce avem

Luca 12.48 este corolarul biblic pentru 1 Corinteni 4.7. Nu trebuie să fim mândri de ceea ce am primit, ci responsabili pentru ceea ce am primit. Și cu cât am primit mai mult, cu atât mai mult trebuie să folosim pentru gloria lui Dumnezeu. Nu suntem responsabili dacă nu folosim ceea ce nu avem, dar suntem responsabili dacă nu folosim ceea ce avem. Studenții creștini care sunt binecuvântați cu un creier și care nu trebuie să învețe până noaptea în fiecare zi sunt responsabili în fața Domnului să își folosească abilitățile cu înțelepciune și să nu piardă timp inutil jucându-se pe calculator! Probabil că acesta este motivul pentru care Dumnezeu le-a dat minți ascuțite, pentru a-și folosi timpul suplimentar pentru a conduce un grup creștin în campus.

Este de la sine înțeles că suntem responsabili să dezvoltăm și să folosim darurile spirituale pe care ni le-a dat Domnul. Este greșit să ne petrecem cea mai mare parte a timpului și a energiei câștigând mai mulți bani și încercând să obținem cât mai mult din viață, în timp ce ne folosim atât de puțin darurile spirituale, încât acestea devin o îndeletnicire mai puțin urgentă. Într-o zi va trebui să dăm socoteală personal Domnului despre modul în care ne-am folosit darurile spirituale, pe care ni le-a încredințat. Chiar și creștinii cu o înfățișare plăcută sau cu abilități atletice sunt responsabili să folosească aceste binecuvântări pentru gloria lui Dumnezeu și nu pentru a se mulțumi cu ei înșiși și a se glorifica pe ei înșiși. Un creștin cu un aspect plăcut sau cu abilități atletice are oportunități excelente de a câștiga oameni pentru Domnul.

Din Luca 12.48 putem concluziona că nu putem alege să fim sau nu responsabili cu ceea ce am primit. Nu avem de ales, mai degrabă este responsabilitatea noastră. Nu trebuie să risipim sau să folosim greșit ceea ce ne dă Dumnezeu, ci să folosim pentru gloria Sa. Dacă folosim cu credincioșie darurile și abilitățile pe care le-am primit, Domnul nostru ne va lăuda într-o zi pentru aceasta (citește 1 Corinteni 4.5 și Matei 25.14-30). Nu ar trebui să ne lăudăm niciodată pe baza a ceea ce ne-a dat Dumnezeu, ci mai degrabă pe baza modului în care folosim ceea ce am primit.